

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 2. juli 2002****i sag C-499/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾****(»Traktatbrud — statsstøtte — støtte til virksomhederne i Magefesa-koncernen — Kommissionens beslutninger 91/1/EØF og 1999/509/EF om pålæg om tilbagesøgning — manglende opfyldelse«)**

(2002/C 233/05)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-499/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Rozet og R. Vidal) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: R. Silva de Lapuerta), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 249, stk. 4, EF samt artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 91/1/EØF af 20. december 1989 om støtte ydet i Spanien af centralregeringen og en række autonome regeringer til Magefesa, der producerer husholdningsartikler af rustfrit stål og mindre elapparater (EFT 1991 L 5, s. 18), og i Kommissionens beslutning 1999/509/EF af 14. oktober 1998 om Spaniens støtte til virksomhederne i Magefesa-koncernen og deres efterfølgere (EFT 1999 L 198, s. 15), hvori det fastslås, at visse former for støtte til Magefesa-koncernens virksomheder er ydet ulovligt og desuden er uforenelige med fællesmarkedet, idet Kongeriget Spanien ikke inden for den fastsatte frist har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme beslutningerne, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), R. Schintgen, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 2. juli 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 249, stk. 4, EF samt artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 91/1/EØF af 20. december 1989 om støtte ydet i Spanien af centralregeringen og en række autonome regeringer til Magefesa, der producerer husholdningsartikler af rustfrit stål og mindre elapparater, og artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 1999/509/EF af 14. oktober 1998 om Spaniens støtte til virksomhederne i Magefesa-koncernen og deres efterfølgere, idet Kongeriget Spanien dels ikke har truffet de nødvendige

foranstaltninger for at efterkomme beslutning 91/1, for så vidt den erklærer den støtte, der er ydet virksomhederne Industrias Domésticas SA (INDOSA), Manufacturas Gur SA (GURSA), Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA (MIGSA) og Cubertera del Norte SA (CUNOSA), for ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, og for at efterkomme beslutning 1999/509, for så vidt den erklærer den støtte, der er ydet virksomhederne GURSA, MIGSA og CUNOSA, for ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, dels ikke inden for den fastsatte frist har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der var truffet for at efterkomme beslutning 1999/509, for så vidt den erklærer den støtte, der er ydet INDOSA, for ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

- 2) Kongeriget Spanien frifindes i øvrigt.
- 3) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM**af 25. juli 2002****i sag C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾****(»Appel — forordning (EF) nr. 1638/98 — fælles markedsordning for fedtstoffer — annullationssøgsmål — individuelt berørt person — effektiv domstolsbeskyttelse — antagelse til realitetsbehandling«)**

(2002/C 233/06)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores (befuldmægtigede: J. Ledesma Bartret og J. Jiménez Laiglesia y de Oñate), angående appel af kendelse afsagt den 23. november 1999 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-173/98, Unión de Pequeños Agricultores mod Rådet (Sml. II, s. 3357), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse, de andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: I. Díez

Parra), støttet af: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Guerra Fernández og M. Condou-Durande), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: afdelingschef D. Louterman-Hubeau, den 25. juli 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *Unión de Pequeños Agricultores* betaler sagens omkostninger.
- 3) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 176 af 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 11. juli 2002

i sag C-60/00, *Mary Carpenter mod Secretary of State for the Home Department* (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af *Immigration Appeal Tribunal*) (¹)

(»Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 49 EF — direktiv 73/148/EØF — statsborger i en medlemsstat, der er etableret i den pågældende medlemsstat, og som leverer tjenesteydelser til personer etableret i andre medlemsstater — opholdsret i den pågældende medlemsstat for en ægtefælle, der er statsborger i et tredjeland«)

(2002/C 233/07)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i *Samling af Afgørelser*)

I sag C-60/00, angående en anmodning, som *Immigration Appeal Tribunal* (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Mary Carpenter mod Secretary of State for the Home Department*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 49 EF og af Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172, s. 14), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene N. Colneric og S. von Bahr samt dommerne C. Gulmann,

D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 11. juli 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 49 EF skal, når den ses i lyset af den grundlæggende ret til respekt for familielivet, fortolkes således, at bestemmelsen i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, er til hinder for, at oprindelsesmedlemsstaten for en tjenesteyder, der er etableret i denne stat, og som leverer tjenesteydelser til modtagere, der er etableret i andre medlemsstater, nægter opholdstilladelse på dens område for denne tjenesteyders ægtefælle, der er statsborger i et tredjeland.

(¹) EFT C 122 af 29.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 11. juli 2002

i sag C-62/00, *Marks & Spencer plc mod Commissioners of Customs & Excise* (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)*) (¹)

(»Sjette momsdirektiv — national lovgivning, der med tilbagevirkende kraft forkorter en forældelsesfrist for tilbagebetaling af beløb, der er erlagt med urette — forenelighed med effektivitetsprincippet og med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning«)

(2002/C 233/08)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i *Samling af Afgørelser*)

I sag C-62/00, angående en anmodning, som *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Marks & Spencer plc mod Commissioners of Customs & Excise*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af de fællesskabsretlige bestemmelser om tilbagesøgning af fejlagtigt erlagte beløb, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne D.A.O. Edward og A. La Pergola (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 11. juli 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: